

CULTURA BARCELONA - 9 març 2020 2.00 h

Tres senyors de blau

- Cánovas, Adolfo i Guzmán, autors de 'Señora Azul' i supergrup de culte dels setanta, debuten aquesta setmana a Catalunya amb concerts a Barcelona i Lleida

Cánovas, Adolfo i Guzmán, en un dels concerts de 45è aniversari de 'Señora Azul' **CEDIDA**.

GUILLEM VIDAL - BARCELONA

Cánovas, Adolfo i Guzmán, autors del, possiblement, disc de culte per antonomàsia del pop espanyol, *Señora Azul*, publicat originalment l'any 1974, visiten aquesta setmana Catalunya... per primer cop. “És curiós, sí”, afirma, en conversa telefònica amb aquest diari, Adolfo Rodríguez. “Sí que havíem vingut de promoció a Barcelona i, en el meu cas, quan formava part de Los Íberos, vaig rodar-hi dues pel·lícules: *Un, dos, tres, al escondite inglés* i *Topical Spanish*, amb Guillermina Motta. Però actuar-hi, com en tants altres llocs, no ho vam arribar a fer mai, de manera que fer-ho ara és molt estimul·lant.” En el marc d'una gira commemorativa del 45è aniversari de *Señora Azul*, una exquisidesa folk-rock molt en sintonia amb el que es coïa aleshores al Regne Unit i els Estats Units però no encara a l'Estat espanyol, Cánovas, Adolfo i Guzmán visitaran dijous la Sala Vivaldi de Barcelona i, dissabte, el Cafè del Teatre de Lleida, convidats pel MUD, Festival de Músiques Disperses. Hi faltará, però, el quart element del combo, Rodrigo García, amb qui, després d'uns quants desacords, el grup ja ha perdut tota relació. “Vam acabar malament, el divorci és ja definitiu”, diu, sense embuts, Adolfo.

CRAG, com se'ls anomena també, miren ara amb perspectiva el que ha estat la seva trajectòria, amb anades i tornades “com el Guadiana”, i assenyalen la manca d'un “director” com la causa de tal anòmala trajectòria. “Va ser un barco des de bon principi sense comandant”, resumeix Adolfo. “Érem quatre cantants i quatre compositors que, sense haver fet concerts abans, ens

haviem unit amb la vocació, ja, de ser un supergrup. Però calia que algú ens dirigís i gestionés els nostres egos”, confessa. “Ara ens adonem que potser no vam donar-li el valor que li hauríem d’haver donat.”

Adolfo, que va arribar a anar a Londres a gravar un disc amb Los Íberos (als quals recordarà, divendres, en un concert a Sabadell amb els vallesans Los Watts 6.O), tenia Manfred Mann, The Kinks, Beatles i Stones, entre altres celebritats britàniques, com a grups de capçalera. Guzmán i Cánovas representaven, diu Adolfo, el vessant més “*blueser* i rocker”. I Rodrigo, el “sud californià”, amb grups com el que inspiraria, d’alguna manera, el nom del grup: Crosby, Stills, Nash & Young. “La combinació d’influències era molt bona, però hauríem d’haver vist que posar Cánovas, Rodrigo, Adolfo y Guzmán de nom era un suïcidi comercial.”

Noms a banda, però, el desencaix entre la música del grup i el que s’escoltava a l’Estat l’any 1974 era obvi. “Vam anar a contracorrent”, afirma convençut Adolfo. “El que es feia en aquest país no es corresponia amb el que fèiem nosaltres.” Va quedar clar, per si algú en tenia dubtes, el maig de l’any passat al programa televisiu *La voz*. Guzmán va cantar-hi *Señora Azul* i ningú del jurat, format per David Bisbal, Paulina Rubio, Pablo López i Antonio Orozco, va identificar-la. “No hi hauria d’haver anat”, diu Adolfo del seu company. “Però, vaja, tot i que res fos malintencionat, va tornar a posar en relleu en quin lloc estem en aquest país en molts aspectes.” Qui s’impacienta per anar-los a veure dijous i dissabte, almenys, és plenament conscient de la rellevància de la banda. “Ara ens ve gent amb un munt de discos de vinil i ens diu: «Pensava que em moriria sense haver-vos vist mai!»”

MÉS LLEGIDES

1. El xoc (inevitable?)
2. Tres morts en un accident de trànsit entre tres camions i un turisme a Sant Boi de Llobregat
3. Més de mig milió d’euros per a l’eix litoral pedalable BiciTransCat
4. El cap d’epidemiologia de l’Hospital Clínic indica que la tendència a la baixa sembla “estabilitzada”
5. El Japó anuncia l’estat d’emergència durant un mes
6. Salut permetrà acompanyar els malalts crítics en la recta final
7. “Tothom mor sol, però un no ha de morir abandonat”
8. “Davant la pandèmia, s’han de